

dannelse. For ældre uddannede Hjemmeværnsmedlemmer vil Tjenestetiden kunne nedsættes til 20 Timer aarligt. Betingelserne for at blive henregnet til sidstnævnte Kategori fastsættes af Generalinspektøren for Hjemmeværnet.

Som det fremgaar af Lovforslagets § 18, er de 24 Timer fastsat som en pligtig Maksimumstid. Der vil intet være til Hinder for, at Tiden — om det maatte anses for hensigtsmæssigt — vil kunne nedsættes.

4. ad § 10. Skal Bestemmelsen om, at de frivillige skal have fast Bopæl inden for Kompagniomraadet, ikke ogsaa gælde de værnepligtige og Befalingsmænd?

Besvarelse:

Bestemmelsen om, at de frivillige skal have fast Bopæl inden for det Kompagniomraade, i hvilket de søger Optagelse, er fastsat for at forebygge, at Personer f. Eks. i større Byer melder sig til frivillig Tjeneste i Hjemmeværnet paa Betingelse af, at denne Tjeneste kan forrettes i en bestemt Bydel. Hjemmeværnets Styrker skal, som det fremgaar af Bemærkningerne til § 3, kunne virke ogsaa uden for det snævre Kompagniomraade. Det vil blive det normale, at alle — saavel pligtige som frivillige — forretter Tjeneste i det Kompagniomraade, i hvilket de har Bopæl, men Afvigelser herfra vil kunne forekomme, saaledes ikke mindst for Mandskabet til Hjemmeværnsflotillerne.

5. ad § 14. Hvad er Begrundelsen for Ansættelse paa 3 Aar for Befalingsmænd?

Besvarelse:

Den i Lovforslagets § 14 fastsatte Bestemmelse om, at samtlige Udnævnelser til Befalingsmænd kun gælder for en Periode af 3 Aar ad Gangen, samt det i Bemærkningerne til § 14 anførte, at en Befalingsmand eller dermed ligestillet efter dette Tidspunkt træder tilbage i de meniges Rækker, saafremt Udnævnelsen ikke fornyes eller han udnævnes til Befalingsmand eller dermed ligestillet af en anden Grad, er indført for at gøre det lettere et skille sig af med en Befalingsmand, der ikke længere gør Fyldelst, uden at hans Fratræden i særlig Grad skulde støde an mod hans Æresfølelse. Endvidere vil Bestemmelsen formentlig være medvirkende til, at man lettere faar de bedst kvalificerede Emner til at paatage sig Hvervene som Befalingsmænd i Hjemmeværnet, naar Antagelsen kun gælder for en 3-aarig Periode.

Det maa være en absolut Betingelse, at enhver Befalingsmand i Hjemmeværnet til enhver Tid er velegnet til at beklæde den Befalingsmandsstilling, der er overdraget ham. Befalingsmandsposterne maa ikke udvikle sig til at blive „Sovepuder“, der erhverves gennem en vis Tids god Tjeneste og derefter indhaves — trods mindre god Tjeneste — indtil Aldersgrænsen passerer.

6. ad § 18. Den afsluttende Uddannelse paa 24 Timer om Aaret maa anses for utilstrækkelig baade for de frivillige og de værnepligtige navnlig i Betragtning af, at Værnepligten inden for Hjemmeværnet udstrækkes til 50 Aars Alderen. — Adgangen til frivillig Uddannelse bør hovedsagelig tage Sigte paa Specialuddannelse (Sprængningstjeneste, Radio- og Luftværnsbetjening) samt paa den i Bemærkningerne omtalte forberedende Befalingsmandsuddannelse. — Bør denne sidste Uddannelse for at sikre kvalificerede Befalingsmænd ikke gøres pligtig og ensartet afsluttende med en Optagelsesprøve paa Hjemmeværnets Befalingsmandsskole? — Den meget nedsatte Kursustid paa denne Skole er vel netop begrundet med en forudgaaende Uddannelse ved Afdelingerne.

Besvarelse:

For saa vidt angaar den frivillige Uddannelse, kan man tiltræde, at denne hovedsagelig bør tage Sigte paa Specialuddannelse, men man kan ikke tiltræde, at en forberedende Befalingsmandsuddannelse uden for den i Loven fastsatte Tjenestetid gøres pligtig. Befalingsmandspladserne søges saa vidt muligt besat ad Frivillighedens Vej, idet det af Hensyn til hele Karakteren af Hjemmeværnet i Almindelighed skønnes mindre hensigtsmæssigt at tvinge Folk til at gennemgaa en Befalingsmandsuddannelse.